

„Jeesus Kristus on sama eilen ja tänään ja iankaikkisesti.”
(Hebr 13:8)

KIERTOKIRJE

Joulukuu 2016

Oikein sydämellisesti tervehdin teitä kaikkia veljiä ja sisaria koko maanpiirin yllä meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen kalliissa ja pyhässä nimessä Sanalla 1Kor 4:1-2:sta

„Niin pitääköön jokainen meitä Kristuksen palvelijoina ja Jumalan salaisuuksien huoneenhaltijoina. Sitä tässä asiantilassa huoneenhaltijoilta ennen muuta vaaditaan, että heidät havaitaan uskollisiksi” (saks. Raam.). Näin Paavali on esitellyt itsensä ja totiset Kristuksen palvelijat.

Mikä etuoikeus, olla Herran itsensä asettama Hänen palvelukseensa (1Tim 1:12)! Mikä etuoikeus, olla Jumalan salaisuuksien huoneenhaltija, jotka tuolloin julistettiin apostolien palvelustehtävän kautta ja nyt veli Branhamin palvelustehtävän kautta ja paljastettiin meille Pyhän Hengen kautta! Mikä etuoikeus, saada kantaa viimeistä sanomaa kirjaimellisesti kaikkeen maailmaan — toisille uloskutsumiseksi, toisille todistukseksi!

Tärkein sanoma ennen Kristuksen takaisinpaluuta kuuluu: *„Katso, Ylkä tulee, valmistautukaa kohtaamaan Hänet”* (Matt 25:1-13). Apostoli Johannes, joka sai lopullisen paljastamisen, kirjoittaa: *„ ... Ja hän sanoi minulle: »Kirjoita: Autuaat ne, jotka ovat kutsutut Karitsan hääaterialle!« Vielä hän sanoi minulle: »Nämä sanat ovat totiset Jumalan sanat«.*” (Ilm 19:7-9). Aamen

Seuraava vertaus osuu sataprosenttisesti meidän aikaamme: *„Silloin taivasten valtakunta on oleva kymmenen neitsyen kaltainen, jotka ottivat lamppunsa ja lähtivät ylkää vastaan”* (Matt 25:1).

Tässä vertauksessa Herra itse edeltäkäsin sanoo, että kymmenen neitsyen viisi, siis puolet heistä, jotka kuulevat Yljän kutsun, ovat oleva valmiit ja menevä sisään hääaterialle.

Kun Ylkä noutaa omansa kotiin, käy toteen: *„Silloin on kaksi miestä pellolla: toinen korjataan talteen, ja toinen jätetään. Kaksi naista on jauhamassa käsikivillä; toinen korjataan talteen, ja toinen jätetään”* (jakeet 40+41). Toinen otetaan ylös ja toinen jää jäljelle.

Kymmenen neitsyttä menee Ylkää vastaan: viisi ovat valmiit ja menevät hääaterialle, viisi seisoo suljetun oven edessä. Ja jälleen läpitunkeva kehoitus: *„Valvokaa siis, sillä ette tiedä, minä päivänä teidän Herranne tulee”* (Matt 24:41); ja vielä

kerran: „*Sentähden olkaa tekin valmiit, sillä sinä hetkenä, jona ette luule, Ihmisenpoika tulee*” (Matt 24:44).

Sen mukaan, mitä Herra itse on sanonut, vain puolet on pysyvä uskollisena to-della loppuun asti ja menevä sisään hääaterialle. Siinä lupauksessa, jonka Jumala on antanut Aabrahamille (1Moos 15:5-6; 1Moos 22:15-18), ovat lunastetut oleva koko ajalta Aadamista lähtien lukematon joukko niin kuin tähdet taivaalla (Room 4:18).

Matt 24:ssä meillä on luettelo siitä, mitä ennen Kristuksen takaisinpaluuta on ta-pahtuva. Siellä on puhe luonnonkatastrofeista, sodista, maanjäristyksistä ja nälän-hädistä, myös vääristä kristuksista ja profeetoista. Evankaliumista sanotaan: „*Ja tämä valtakunnan pelastussanoma pitää saarnattaman kaikessa maailmassa, todis-tukseksi kaikille kansoille; ja sitten tulee loppu*” (Matt 24:14).

Kaikille näkyvä tuntomerkki meidän aikaamme varten on Israelin kotiinpaluu vertauksessa viikunapuusta (Matt 24:32). Jo Hes 11:17:ssä Jumala oli luvannut heille: „*Sano sentähden heille: »Näin on Herra Jumala puhunut: Minä kokoan hei-dät kansojen seasta ja kerään heidät maista, joihin heidät on hajotettu, ja annan heille takaisin Israelin maan.«*” (Saks. Raam).

Sentähden meidän Herramme sanoi Matt 24:33: „*Samoin myös te, kun näette tämän kaiken, niin tunnistakaa siitä, että se — Kristuksen takaisinpaluu — on lähel-lä, oven edessä.*”

Kuitenkin maailman tila on oleva niin, kuin se oli Sodomian ja Gomorran aikana ja Nooan päivinä (Matt 24; Mark 13). Nopesti edistyvä ilmastonmuutos, maapallon lämpeneminen ja siihen liittyvät rajuilmat aiheuttavat ihmisille pelkoa, niin kuin kirjoitettu on: „*...ahdistus kansoilla maan päällä ja epätoivo, kun meri ja aallot pauhaavat* (Luuk 21:25).

Hengelliselle alueelle pätee Matt 24: 45-47. Hengellinen ruoka jaetaan oikeaan aikaan ja on suoraan yhteenliitetty raamatullisen opin kanssa. „*... koska sinä otat ruuaksesi uskon ja hyvän opin sanat, jotka olet ottanut ohjenuoraksesi*” (1Tim 4:6). Herran lähettämä tietää kutsumisen päivän ja hetken ja tekee tarkkaan sen, mitä hänen on käsketty tehdä. Paha palvelija (jakeet 48-51) asettaa itse itsensä, hänellä ei ole mitään tehtävää, eikä hän voi kertoa mistään kutsumisesta. Mitään erehdystä eikä sekaannusta ole olemassa. Ei vielä milloinkaan totisesta Jumalan palvelijasta ole tullut väärää eikä jostakin pahasta palvelijasta ole tullut uskollista palvelijaa. Ei milloinkaan Mooseksesta ole tullut Bileamia, eikä milloinkaan Aabe-lista ole tullut Kainia.

Heti sen jälkeen seuraa Matteus 25:1-13:ssa vertaus kymmenestä neitsyestä. Mitä siellä on kirjoitettu, se toteutuu nyt Kristuksen toiseen tulemukseen mennessä. Viisailla neitsyillä on palavat lamput ja oljyä ruukuissa. Tyhmien lamput sammuvat oljyn puutteesta — Hengen täyteen puutteesta; ja heille sanotaan: „*Menkää mie-luummin rihkamakauppiaitten luo, jotka myös puhuvat Hengestä kokouksissaan.*” Viisaat neisyet eivät anna viekoitella itseään minkään kautta; he ovat menevä puh-

taana morsiamena sisään hääaterialle ja ovi suljetaan. Heidän kohdallaan toteutuu: „ ... mutta toivo ei saata häpeään; sillä Jumalan rakkaus on vuodatettu meidän sydämiimme Pyhän Hengen kautta ” (Room 5:5).

Tyhmät, jotka samoin odottavat Kristuksen takaisinpaluuta ja ylöstempausta, ovat pettyneinä huutava: „Herra, Herra, avaathan meille.” „Mutta Hän vastasi ja sanoi: »Totisesti Minä sanon teille: Minä en tunne teitä!« ” (Matt 25:12).

Jumalan kohdalla ei ole mitään sekoitusta, ei taivaassa eikä maan päällä. Jokainen siemen tuo esiin omaa lajiaan. Vain hän, joka on puhdassydäminen, on näkevä Jumalan; vain he, jotka ovat täytetyt lupauksen Hengellä (Apt 2:23) ja sinetöidyt Pyhällä Hengellä (Ef 1.13), ovat menevä kirkkauteen. „Eikä sinne ole pääsevä mitään epäpyhää eikä kauhistustentekijää eikä valhettelijaa, vaan ainoastaan ne, jotka ovat kirjoitetut Karitsan elämäkirjaan ” (Ilm 21:27).

Meidän ajassamme tapahtuu molemmat, niin kuin jo apostolien aikana, ensin Sana ja sitten tulkinnat. „...ja teidän omasta joukostanne nousee miehiä, jotka tuovat esiin harhaoppeja, vetääkseen opetuslapset mukaansa ” (Apt 20:30; saks. Raam.). Tyhmät neitsyet uskovat myös tulkintoja, kun taas viisaat neitsyet kuulevat vain alkuperäisen Sanan, uskovat sen ja pysyvät siinä.

Varmaa on, että ei yhtään harhaopettajaa tulla ylöstempaamaan: „ ...mutta hän, joka johtaa teitä harhaan, saa kantaa tuomionsa, olkoon kuka hyvänsä ” (Gal 5:10; saks. Raam.) — ei myöskään heitä, jotka antavat johtaa itsensä harhaan, „koska he samoin ovat jättäneet suoran tien ja ovat menneet harhaan ” (2Piet 2:15).

Ilmestyskirjassa me luemme heti alussa: „Autuas se, joka lukee, ja autuaat ne, jotka kuulevat tämän profetian sanat **ja ottavat vaarin siitä, mitä siihen kirjoitettu on; sillä aika on lähellä** ” (Ilm1:3). Se, mitä ei ole kirjoitettu Sanassa, ovat tulkintoja, joita me Sana-morsiamena emme usko emmekä lainkaan voi ottaa niistä vaarin.

Saman kehoituksen ja samalla autuaaksijulistamisen me löydämme myös viimeisestä kappaleesta: „**Ja katso, Minä tulen pian. Autuas se, joka ottaa tämän kirjan ennustuksen sanoista vaarin!** » ” (Ilm 22:7).

Morsian sanoo vain sen, mitä Henki on Sanasta paljastanut: „Ja Henki ja morsian sanovat: »Tule!« Ja joka kuulee, sanokoon: »Tule!« Ja joka janoaa, tulkoon, ja joka tahtoo, ottakoon elämän vettä lahjaksi ” (jae 17).

Sitten seuraa lopullinen varoitus: „Minä todistan jokaiselle, joka tämän kirjan profetian sanat kuulee: **Jos joku panee niihin jotakin lisää**, niin Jumala on paneva hänen päällensä ne vitsaukset, jotka ovat kirjoitetut tänän kirjaan; ... ” (jae 18).

Kaikki opit, jotka kuvataan erityisinä paljastamisina, mutta joita ei todisteta Raamatussa, ovat harhaoppeja ja on lisätty Jumalan lopulliseen todistukseen. Mitä ei todisteta Raamatussa, se on epäraamatullista; mitä ei ole kirjoitettu jumalallisessa testamentissa, se ei ole lähtöisin Jumalasta. Jo Paavalin täytyi kirjoittaa Gal 1:8:ssa: „Mutta myös jos me itse tai enkeli taivaasta julistaisi teille jotakin muuta pelastus-sanomaa kuin sen, minkä me olemme teille julistaneet: kirous hänen yllensä! ”

Hän, joka lisää Jumalan Sanaan jotakin, on lumottu, julistaa jotakin muuta Jeesusta ja muuta evankeliumia ja on harhaan johdettu (2Kor 11:3). Herra ei voisi koskaan sanoa harhaopettajalle: „Tulka tänne, te siunatut!” Se on ehdottomasti mahdotonta, sillä Jumala on totinen; Hän on erottanut valon pimeydestä. Niin varmasti kuin Herra lähetti palvelijansa ja profeettansa William M. Branhamin kirjoitustenmukaisen sanoman kanssa, niin varmasti meidät on tuotu takaisin Jumalan Sanaan, joka oli alussa, ja Jumalan luo. Meille on julistettu puhdas Sana-sanoma, joka tuo esiin puhtaan Sana-morsiamen. Kaikki, jotka uskovat, niin kuin ja mitä Kirjoitukset sanovat, kuuluvat viisaisiin neitsyihin. Valittuja ei voida johtaa harhaan minkään tulkinnan kautta. He ovat Sanassa ja Sana on heissä. Hyvä sen saarnaajan, joka totuudessa voi sanoa: „*Sillä sen me sanomme teille Herran sanana ...*” (1Tess 4:15)!

Sellaisiin julistajiin pätee: „*Me olemme Jumalasta. Joka tuntee Jumalan, se kuulee meitä; joka ei ole Jumalasta, se ei kuule meitä. Siitä me tunnemme totuuden Hengen ja eksytyksen hengen*” (1Joh 4:6) Aamen. Aamen.

Hengessä ja Totuudessa

NÄIN SANOO HERRA: „*Mutta tulee aika, ja se on jo nyt, jolloin totiset rukoilijat palvovat Isää Hengessä ja totuudessa; sillä senkaltaisia rukoilijoita myös Isä tahtoo. Jumala on Henki; ja jotka Häntä palvovat, heidän täytyy palvoa Häntä Hengessä ja totuudessa*” (Joh 4:23-24).

Vain hänet, joka todella on totuudessa, voidaan pyhittää siinä, ja hän voi palvoa Jumalaa. Herra itse on rukoillut omiensa puolesta: „*Pyhitä heidät totuudessa; Sinun Sanasi on totuus*” (Joh 17:17).

Saarnassaan „Eripuraisuuden Siemen” 18. tammikuuta 1965 veli Branham luki johdantosanaksi vertauksen kahdesta erilaisesta siemenestä, jotka kylvettiin (Matt 13:24-30). Jakeissa 36-43 Herra toi esiin opetuslapsilleen sen merkityksen. Totinen Jumalan siemen on tullut esiin vehnänä, jonka Herra on kylvänyt ja kokoaa aittoihinsa (Matt 3:13; Matt 13:30).

Eripuraisuuden kylvön kylvää vihollinen rikkaruohona. Veli Branham näki näyssä valkoiseen vaatetetun kylvömiehen, joka kylvi hyvän siemenen; heti hänen takanaan tuli mustaan vaatetettu ja kylvi rikkaruohon. Molemmat siemenet nousivat ylös ja molemmat saivat saman sateen. Niin kuin Lunastaja oli lihassa paljastettu Sana (Joh 1:14), niin varmasti lunastetut ovat Sana-siemen, joka palvelee Häntä (Ps 22:31; Jes 53:10) Veli Branham sanoi sananmukaisesti: „**Kaikki, mikä ei pidä yhtä Sanan kanssa, on eripuraisuuden siemen.**”

Ei millään valheella ole alkuperänsä totuudessa (1Joh 2:21). Hän, joka yhdistää totisen Jumalan ja Hänen profeettansa, jonka Hän on lähettänyt, erilaisten harhaoppien kanssa, joihin me emme voi käydä lähemmin sisään, on valheen hengen riivaama. William Branham oli Jumalan lähettämä mies. Mutta se, mitä tehdään hänen kanssaan ja hänen ilmaustensa kanssa? Jokainen ihmispalvonta on Jumalan

pilkka ja on kauhistus Jumalalle. Totiset palvojat palvovat Jumalaa kaikkialla vain Hengessä ja totuudessa.

Jumalan lähettämä palvelija on saarnaava vain Sanaa, ei mitään asiayhteydestä repäistyjä lainauksia. 2Tim 4:2:ssa Paavali käski työtoveriaan Timoteusta saarnaamaan vain Sanaa. Ja heti sen jälkeen sanotaan: „*Sillä tulee aika, jolloin he eivät kärsi tervettä oppia, vaan omien himojensa mukaan korvasyhyhyysä haalivat itselleen opettajia ja kääntävät korvansa pois totuudesta ja kääntyvät taruihin*” (2Tim 4:3-4). Silloin pätee se, mitä Herra itse on sanonut: „... *mutta turhaan he palvelevat Minua opettaen oppeja, jotka ovat ihmiskäskyjä*” (Matt 15:9).

Kaikki totiset Jumalan palvelijat julistavat Sanaa ja jakavat hengellistä ruokaa, joka on yhdistettynä Jumalan tahdon kanssa (Joh 4:34). Me saarnaamme Jeesusta Kristusta, ristiinnaulittua, ja täyttä evankeliumia Jumalan voimana (1Kor 1:18), niin kuin apostolit ja veli Branham ovat sen saarnanneet. Nyt sanoma saavuttaa tätä seurakunnan kaikkein tärkeintä ajanjaksoa varten kristallinkirkkaana koko maailman. On tuleva esiin se, kuka palvoo Jumalaa Hengessä ja totuudessa tai kuka harhassa ajattelee ja rukoilee Jumalan ohitse.

Usko ja kuuliaisuus

„*Hänen, meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen, kautta me olemme saaneet armon ja apostolinviran, että syntyisi uskonkuuliaisuus Hänen nimensä kunniaksi kaikkien pakanakansojen keskuudessa*” (Room 1:5).

Kaikkina aikoina ihmisten täytyi ratkaista, uskoisivatko he tai hykäisivätkö he epäuskossa sen, mitä Herra Jumala on sanonut palvelijoilleen, ja mitä he Hänen toimeksiannossaan ovat julistaneet. Vielä pätee tämä NÄIN SANOO HERRA: „*Totisesti, totisesti Minä sanon teille: joka ottaa vastaan sen, jonka Minä lähetän, se ottaa vastaan Minut; mutta joka ottaa vastaan Minut, se ottaa vastaan Hänet, joka on Minut lähettänyt* (Joh 13:20). Samoin: „*Muistakaa se sana, jonka Minä teille sanoin: 'Ei ole palvelija herraansa suurempi'. Jos he ovat Minua vainonneet, niin he teitäkin vainoavat; jos he ovat ottaneet vaarin Minun sanastani, niin he ottavat vaarin teidänkin sanastanne*” (Joh 15:20). Taivaallisen kutsumiseen on yhdistetty suurin vastuu Jumalan edessä seurakunnan takia.

Jumalaa voi kaduttaa se, että on luonut ihmiset: „*Mutta kun Herra näki, että ihmisten pahuus oli suuri maan päällä ja että kaikki heidän sydämensä aivoitukset ja ajatukset olivat kaiken aikaa ainoastaan pahat, niin Herra katui tehneensä ihmiset maan päälle, ja Herra tuli murheelliseksi sydämessänsä*” (1Moos 6:5-6). Mutta kutsumista Hän ei voi katua. Mitä kutsumiseen tulee, niin me luemme Room 11:29:ssä „... *armolahjat ja Jumalan kutsuminen ovat peruuttamattomia.*”

2Moos 3+4:ssä me löydämme Mooseksen kutsumisen, jolle Herran enkeli ilmestyi tulenliekissä orjantappurapensaassa. Hän on voinut niin ollen sanoa: „*Teidän*

isienne Jumala on lähettänyt minut” (2Moos 4:1). Mooses vastasi ja sanoi »Katso, he eivät usko minua, eivätkä kuule minua, vaan sanovat: Ei Herra ole sinulle ilmestynyt!«” (2Moos 4:1) On aina kyse uskosta kuulijoiden keskuudessa. „»Jos he eivät usko sinua eivätkä tottele ensimmäistä tunnustekoa, niin he uskovat toisen tunnusteon” (luku 4:8).

Jokaisella ihmisellä on jokin usko monissa tunnustuksissa ja uskonnoissa. Vieläpä paholainen uskoo ja vapisee (Jaak 2:19). Kuitenkin Jumalan valtakunnassa on aina kyse uskosta **siihen, mitä Jumala on todella sanonut ja luvannut** — myös veli Branhamin kohdalla, jolle sanottiin: „**Jos sinä saavutat sen, että ihmiset uskovat sinua, ja sinä rukoilet vilpittömästi, silloin ei mikään ole vastustava sinun rukoustasi, ei myöskään syöpä.**” Ennen jokaista parantamisjumalanpalvelusta laulettiin kuoro: „Usko se vaan, usko se vaan: Kaikki on mahdollista sille, joka uskoo.” Herrastamme me luemme Matt 13:58:ssa, että kotikaupungissaan Nasa-retissa Hän ei voinut tehdä monia ihmeitä heidän epäuskonsa takia.

Epäusko on ensimmäinen synti ja menee takaisin Eedenin puutarhaan. Sitä veli Branham on jälkipainotuksella yhä uudelleen painottanut. Minä toistan tässä kolme hänen lainaustaan vuosilta 1953, 1956 ja 1960.

„**Anna anteeksi meille epäuskon synti, joka on alkuperäinen ja varsinainen synti. Oi, Jumala, auta meitä tänä iltana olemaan uskollisia ja uskomaan**” (9. toukokuuta 1953, Jonesboro).

„**Sallikaa minun näyttää se teille Sanalla. Kun paholainen kohtasi ensimmäisen kerran Jeesuksen Kristuksen, sillä oli epäily Häntä kohtaan: epäily on aina paholaisesta. Niin se on tullut ensimmäiseksi synniksi. Ei se ollut mikään muu synti, se oli epäily. Epäusko on alkuperäinen ja varsinainen synti. Ei aviorikos, ei tupakanpolttaminen, ei juopottelu ole synti: ne ovat epäuskon tuntomerkkejä**” (22. heinäkuuta 1956, Shreveport).

„**Katsokaa, minun kalliit ystäväni, ei moraaliton elämä ole alkuperäinen synti, ei viskinjuominen, ei aviorikos. Te teette sitä, koska ette usko. Ne ovat merkki epäuskosta. Te teette sitä, koska ette usko. Jos te todella olette uskovaisia, te ette tee näitä asioita. On todella vain yksi alkuperäinen synti: se on epäusko. Kirjoitukset sanovat: »Joka ei usko, hänet tuomitaan kadotukseen«** (Mark 16:16) (10. tammikuuta 1960, Tifton).

Saarnojen jälkeen sineteistä maaliskuussa 1963 veli Branham on yhä uudelleen viitannut Eevaan, joka kuuli sen, mitä käärme sanoi hänelle. Usein hän on verrannut sitä Ilmestyskirjan 22: 18-19 kanssa: „*Minä todistan jokaiselle, joka tämän kirjan profetian sanat kuulee: Jos joku panee niihin jotakin lisää, niin Jumala on paneva hänen päällensä ne vitsaukset, jotka ovat kirjoitetut tähän kirjaan; ja jos joku ottaa pois jotakin tämän profetian kirjan sanoista, niin Jumala on ottava pois sen osan, mikä hänellä on elämän puuhun ja pyhään kaupunkiin, joista tässä kirjassa on kirjoitettu.*”

Saatana tuli käärmeen hahmossa Eevan luo ja kylvi epäilyksen sen ylle, mitä Herra Jumala oli sanonut Aadamille: „*Oliko Jumala todella sanonut ...?*” Ehkä se on jopa kysynyt: „Oletko sinä kuullut sen? Olitko sinä läsnä siinä?” Niin Eeva joutui Saatanan vaikutuksen alle. Paavali kirjoittaa: „...*eikä Aadamia petetty, vaan nainen petettiin ja joutui rikkomukseen*” (1Tim 2:14).

Herra sanoi viittauksella uskon: „*Sentähden Minä sanoin teille, että te kuolette synteihinne; sillä ellette usko Minua siksi, joka Minä olen, niin te kuolette synteihinne*” (Joh 8:24). Ylösnousemuksensa jälkeen Hän nuhtelee opetuslasten epäuskoa: „*Mutta myöhemmin Hän ilmestyi niille yhdelletoista opetuslapselle heidän ollessaan aterialla; ja Hän nuhteli heidän epäuskoaan ja heidän sydämensä kovuutta, koska he eivät olleet uskoneet niitä, jotka olivat nähneet Hänet ylösnousseksi*” (Mark 16:14).

Epäusko on perisynti. Hän, joka ei usko Jumalaa, tekee Hänet valehtelijaksi (Room 3:4). Hebr 3:12:ssa me luemme vakavan varoituksen: „*Varokaa, rakkaat veljet, ettei vain kenelläkään teistä ole paha epäuskoinen sydän, niin että hän luopuu elävästä Jumalasta!*”

Israelin vaellus Punaisen meren läpi ja yliluonnollinen huolenpito mannalla erämaassa oli valtavaa: „*Uskon kautta he kulkivat poikki Punaisen meren ikään kuin kuivalla maalla; jota yrittäessään egyptiläiset hukkuivat*” (Hebr 11:29). Mutta millainen oli loppu monille? „*Mutta useimpiin heistä Jumala ei mielistynyt, koskapa he hukkuivat erämaassa. ... Tämä kaikki, mikä tapahtui heille, on esikuvallista ja on kirjoitettu varoitukseksi meille, joille maailmanajojen loppukausi on tullut lähelle*” (1Kor 10:5-11). Isetutkisteluksi on välttämätöntä, että jokainen lukee 1Kor 10:1-15. Hebr 3:19:ssä siitä tehdään seuraavan mukaisesti yhtenveto: „*Niin me näemme, että he epäuskonsa tähden eivät voineet siihen päästä.*”

Ensin usko, sitten kuuliaisuus, jonka yllä Jumalan mielisuosio lepää. Usko on voitto, epäusko on tappio. „... *sillä niin kuin yhden ihmisen tottelemattomuuden kautta monet ovet joutuneet syntisiksi, niin myös yhden kuuliaisuuden kautta monet tulevat vanhurskaiksi*” (Room 5:19). Hän, joka haluisi tietää enemmän epäuskon seurauksista, voilukea sen Roomalaiskirjeen 11. luvusta.

Usko ja kuuliaisuus yhdistää meidät Jumalan kanssa, epäusko ja tottelemattomuus erottaa meidät Jumalasta. „... *sillä tottelemattomuus on yhtä pahaa kuin taikuuden synty, ja niskoittelu on kuin epäjumalainpalvelusta...*” (1Sam 15:23).

Nyt tulee esiin, kuka todella uskoo Jumalaa, niin kuin Aabraham uskoi Jumalaa, „... *niinkuin kirjoitettu on: »Monen kansan isäksi Minä olen sinut asettanut« — sen Jumalan edessä, johon hän uskoi ja joka kuolleet eläviksi tekee ja kutsuu olemattomat, ikäänkuin ne jo olisivat*” (Room 4:17 1Moos 17:5). Vain kun Jumala puhuu ihmiselle Sanansa kautta, hän voi uskoa. Hän, joka on epäuskon hallitsema, tekee sen kautta tiettäväksi, että hän on vielä pahan vaikutuksen alla.

Aabraham uskoi Jumalaa (Room 4:17): „Silloin Hän sanoi: »Minä palaan luoksesi tulevana vuonna tähän aikaan, ja katso, vaimollasi Saarella on oleva silloin poika.« (1Moos 18:10) ja sai luvattun pojan. Aabraham oli kuuliainen: „Silloin Jumala sanoi: »Ota Iisak, ainokainen poikasi, jota rakastat, ja mene Moorian maahan ja uhraa hänet siellä polttouhriksi vuorella, jonka Minä sinulle sanon!«” (1Moos 22:2). „... sillä hän päätti, että Jumala on voimallinen kuolleistakin herättämään; ja sen vertauskuvana hän saikin hänet takaisin” (Hebr 11:19).

„Siinä sinä näet, että usko vaikutti hänen tekojensa mukana, ja usko vasta tekojen kautta on tullut täydelliseksi” (Jaak 2:21-24).

Eevan kohdalla epäilyksen kautta kylvetty epäusko johti viettelykseen, ja sen jälkeen Aadam myös yhtyi vaimoonsa Eevaan. Lopputuloksena tuli kaksi erilaista sientä esiin, Kain ja Aabel. Molemmat olivat uskonnollisia, molemmat uskoivat samaan Jumalaan, molemmat rakensivat alttarin ja uhrasivat uhrinsa, mutta olivat syntymästään saakka perin erilaisia. Aabelin ja hänen uhrinsa, nimittäin karitsan, puoleen Jumala katsoi armollisesti, Kainin ja hänen uhrinsa, pellon hedelmät, Hän hylkäsi (1Moos 4:1-8).

Mitä Eedenin puutarhassa tapahtui, sen tietävät kaikki sanomanuskovat. Kuitenkin nyt on kyse meidän ajastamme. Saatana on vetänyt epäilykseen myös sen, mitä veli Branhamille sanottiin, nimittäin että sanoma edeltää Kristuksen toista tulemusta. Saatana on vetänyt epäilykseen sen, että sanoma hänen kotiinmenonsa jälkeen kannetaan kaikkeen maailmaan. Meille, jotka elämme nyt, on kirjoitettu: „Sillä tämä on se sanoma, jonka te alusta asti olette kuulleet, että meidän tulee rakastaa toinen toistamme, eikä olla Kainin kaltaisia, joka oli pahasta ja tappoi veljensä. Ja minkä tähden hän tappoi? Sentähden, että hänen kaikki tekonsa olivat pahat, mutta hänen veljensä teot vanhurskaat” (1Joh 3:11-12) Jumalallinen rakkaus on täydellisyden side (Kol 3:14; 1Kor 13).

Jumalan mielisuusion täytyy levätä kaikkien yllä, jotka halusivat tulla ylöstematuiksi, niinkuin Eenokin yllä, joka vaelsi Jumalan kanssa (1Moos 5:24; Hebr 11:5). Ei alkua, vaan loppu kruunataan (2Tim 4:8).

Uskonpuhdistuksen 500. juhluvuosi

31:stä lokakuuta 2016 aina lokakuun 31. asti 2017 vietetään evankelisen kirkon Lutherin kautta tapahtuneen uskonpuhdistuksen 500-vuotisjuhlaa. Tätä uskonpuhdistusjuhluvuotta ei vietetä vain Saksassa, vaan maailmanlaajuisesti. Vieläpä katonlinen kirkko juhlii mukana: saksalaisen piispainkokouksen puheenjohtaja, kardiinaali Reinhard Marx, ja Saksan evankelisen kirkon (EKD) johtaja Heinrich Bedford-Strohm ovat sopineet siitä, että molemmat kirkot viettävät juhluvuotta yhdessä kokonaisella tilaisuuksien sarjalla. Sen kautta tulee tehdä näkyväksi „yksen uskossa”.

Maailman tasolla on juhliminen 500. uskonpuhdistusjuhluvuodelle aloitettu ruotsalaisissa kaupungeissa Lundissa ja Malmössä — maassa, jossa 70 vuotta sitten perustettiin luterilainen maailmanliitto. Luterilaisen maailmanliiton presidentti, piispa Munib Younan, ja katolisen kirkon pää juhlivat 10 000 osanottajan kanssa Malmön stadionilla. Yhteisen ekumeenisen rukouksen johdosta Lundin luterilaisessa tuomiokirkossa paavi Franciscus piti lyhyen puheen, jonka hän aloitti tekstillä Joh 15:4:stä: „Pysykää minussa, silloin minä pysyn teissä”. Lundissa paavi Franciscus on yhdessä piispa Younanin kanssa myös allekirjoittanut 31. lokakuuta 2016 selonteon yhteiselle ehtoolliselle. Yhteinen selonteko alkoi samoin sanoilla Joh 15:4:stä: „Pysykää minussa, niin minä pysyn teissä. Niinkuin oksa ei voi kantaa hedelmää itsestään, ellei se pysy viinipuussa, niin ette tekään, ellette pysy minussa.” Siinä on kyse sovituksista ja haavojen parantumisesta, jotka ne molemmat ovat aiheuttaneet toinen toisilleen, ja tietoisuudesta, että yhdistävä olisi suurempi, kuin erottava. Molemmat osapuolet velvoittavat raivaamaan esteet pois tieltä, jotta saavutetaan täysi ekumeeninen ykseys. Päämäärä on yhteinen ehtoollinen. Yhteisten ponnistelujen kautta avaudutaan „kolmiyhteisen Jumalan voimalle”, sanotaan.

Konkreettisen ja täyden ykseyden tulee tulla ilmaistuksi katolisen eukaristia-juhlan kautta evankelisen ehtoollisen kanssa. Mutta ne ovat perin erilaisia, kuten heidelbergiläisessä katekismuksessa kysymyksessä 80 se ilmenee selvästi: muistotateria (1Kor 11:25), ei uusi uhraaminen.

Kysymys 80

Mikä on ero Herran ehtoollisen ja paavillisen messun välillä?

Ehtoollinen todistaa meille, että meillä on kaikkien meidän syntiemme täydellinen anteeksi- saaminen Jeesuksen Kristuksen ainutkertaisen uhrin kautta, jonka hän itse on urannut yhden kerran ristillä ja että Pyhän Hengen kautta meidät yhteenliitetään Kristuksen ruumiiseen, joka on nyt oman ruumiinsa kanssa taivaassa Isän oikealla puolella ja haluaa siellä samassa paikassa tulla palvotuksi.

Mutta messu opettaa, Kol 3,1; Fil 3 20-21 että ei elävillä eikä kuolleilla 1 Tess 1, 9-10 ole Kristuksen kärsimyksen kautta syntien anteeksisaamista, ellei, että messupapit vielä päivittäin uhraavat Kristuksen, ja että Kristus olisi ruumiillisesti leivän ja viinin muodon alla, ja sentähden tulee tulla palvotuksi siinä. Eikä messu siis perusteellisesti ottaen ole mitään muuta kuin Jeesuksen Kristuksen ainoan uhrin ja kärsimyksen kieltämistä ja kirottua epäjumalanpalvomista.

Hebr 7,27,9, 12, 25-28

10,10-14; Joh 19,30
Mt 26,28; Lk 22
1Kor 6, 17;
10, 16-17

Hebr 1, 3; 8,1

Joh 4,21-24; 20, 17
Lk 24, 52;
Apt 7,55

Heidelbergiläinen Katekismus

Uskovatko evankeliset puheenjohtajat ylipäänsä, mitä uskonpuhdistaja on opettanut? Onko joku heistä lukenut Lutherin esipuheen profeetta Danieliin, julkaisu 1545? Onko joku käsittänyt, millainen profeetallinen näkemys ja kaukokatseisuus Lutherilla oli aikanaan?

Esipuheessaan hän on kuvannut selvästi neljä toistaan seuraavaa maailmanvaltaa, joista profeetta Danielissa on puhe: babylonialainen valtakunta, medopersialainen valtakunta, kreikkalainen valtakunta ja roomalainen valtakunta, joka alkoi 63 ennen Kristusta.

Kaikki uskonnolliset julkaisut, vieläpä päivälehdet ja viikkolehdet työskentelevät uskonpuhdistuksen kanssa. Eikö lopunaika ole kaikkien maailmanuskontojen yhdistyminen Rooman, seitsemän-kukkulan-kaupungin – Vatikaanin alaisuudessa? Eikö roomalaiset sopimukset allekirjoitettu Vatikaanissa 25. maaliskuuta 1957? Onko kaivattu uusi maailmanjärjestys tullut jo käsinkosketeltavan lähelle? Tämä kaikki täytyy sanoa, sillä se on raamatullinen profetia täyttymyksessään. Me olemme tulleet lopunaikaan, ja kaikki tapahtuu, niin kuin se on edeltäsanottu lopunaikaa varten.

Lunastaja ei ole ylipapillisessa rukouksessa luonnollisestikaan rukoillut kahden kirkon tai kaikkien uskontojen yhdistymisen puolesta, vaan lunastettujen ykseyden puolesta: „*Minä olen antanut heille sinun sanasi, ja maailma vihaa heitä, koska he eivät ole maailmasta, niinkuin en minäkään maailmasta ole ... minä heissä, ja sinä minussa, että he olisivat täydellisesti yhtä ...*” (Joh 17:14+23). Hän on viinipuu ja kaikki totisesti uudestisyntyneet uskovat ovat oksat, joissa jumalallinen elämä tulee esiin viinipuun hedelmänä. Lunastettujen ykseys toteutuu Kristuksen, seurakunnan pään alaisuudessa, joka Apostolientekojen luvun 2 mukaisesti perustettiin 2000 vuotta sitten helluntaipäivänä Jerusalemissa. Valtiokirkko roomalaisessa valtakunnassa perustettiin 325 j.Kr. Nikean kirkolliskokouksessa. Uskonpuhdistus Lutherin, Melanchtonin, Zwinglin, Calvinin ja heidän edeltäjiensä Wicliffin ja Hussin kautta oli sitten hengellisen uudistumisen läpimurto. Myös sitä seuraavissa metodistien ja baptistien herätyksissä, aina helluntaierätykseen asti meidän ajassamme, Jumalan Henki oli toimivana. Raamatullisesti uskovat eivät mene takaisin Roomaan tai Nikeaan, vaan Jerusalemiin. On kyse takaisinpaluusta Jumalan luo ja Hänen Sanaan. Viimeisen sanoman kautta ennen Kristuksen takaisinpaluuta uskovat tuodaan takaisin alkukristillisyyteen. Me olemme saapuneet uloskutsumisen, ennalleenpalauttamisen ja valmistumisen ajanjaksoon, saamme olla osalliset siihen, mitä Jumala parhaillaan tekee, ja odotamme Kristuksen takaisinpaluuta.

Juutalaisten takaisinpaluu omaan maahansa

Juutalaisella kansalla on kärsimystä täynnä oleva historia takanaan. Sen jälkeen, kun se on hajotettu kaikkeen maailmaan 2000 vuotta sitten siitä maasta, jonka Jumala on heille antanut, on jälleen vuodesta 1948 ollut olemassa juutalainen valtio. Juutalaisia on pidetty vieraana vähemmistönä ja uskontokuntana vuosisatojen ajan. Heidän täytyi elää aidoilla erotetuilla asuinalueilla. Heitä kieltäydyttiin tunnistamasta kansaksi. Ensimmäisen siionistisen maailmankongressin myötä Base-

lissa Theodor Herzlin johdolla määrittäytyivät he jälleen kansaksi ja jättivät vaatimuksen omaan valtioon.

2. marraskuuta 1917 brittiläinen ulkoministeri lordi Arthur James Balfour välitti siionistiselle liikkeelle hallituksensa päätöksen, että se olisi avulias „juutalaista kansaa varten Palestiinassa kansakunnallisen kotipaikan” perustamisessa. Vuodesta 1922 lähtien Iso-Britannialla oli mandaatti koko Palestiinasta. 29. marraskuuta 1947 seurasi YK:n yleiskokouksen päätös: „Brittiläinen mandaattialue jaetaan arabialaiseksi ja juutalaiseksi valtioksi.” 14. toukokuuta 1948 David Ben Gurion julisti Israelin valtion perustamisen.

„Kun Israelin valtio perustettiin, maassa laskettiin olevan noin 806 000 asukasta. 68 vuotta myöhemmin, itsenäisyyspäivänä 2016, julkisen tilaston mukaan asukkaita on 8,522 miljoonaa” (Israel Tänään, kesäkuu 2016).

Israelin kansalle Jumala on antanut monia lupauksia, myös viittauksessa Luvattuun Maahan. Jerusalem mainitaan Raamatussa 780 kertaa, Siionin vuori 157 kertaa — aina Israelin yhteydessä. Myös heidän hajoituksensa ja takaisinpaluunsa on edeltäsanottu raamatullisessa profetiassa. Sitä varten seuraavat Raamatun paikat:

„...ja he kaatuvat miekan terään, heidät viedään vangeiksi kaikkien kansojen sekaan, ja Jerusalem on oleva pakanain tallattavana, kunnes pakanain ajat täyttyvät” (Luuk 21:24).

„Niin totta kuin Herra elää, joka on tuonut kotiin Israelin huoneeseen kuuluvat pohjoisesta maasta ja kaikista muista maista, joihin Minä olin heidät karkoittanut, että he jälleen asuvat omalla maaperällään!” (Jer 23:8; saks.Raam.)

„Mutta Minä kokoan heidät kansojen seasta ja tuo heidät jälleen yhteen maista, joihin heidät on hajotettu, ja annan heille takaisin Israelin maan” (Hes 11:17; saks. Raam.).

„Minä otan teidät pois pakanakansoista ja kokoan teidät kaikista maista ja tuon teidät takaisin omaan maahanne” (Hes 36:24)

„Mutta kun Herra on päättänyt kaiken työnsä Siionin vuorella ja Jerusalemissa” (Jes 10:12).

„Ja kuu punastuu, ja aurinko häpeää, sillä Herra Sebaot astuu silloin kuninkuuteensa Siionin vuorella ja Jerusalemissa, ja Hänen vanhintensa edessä loistaa kirkkaus” (Jes 24:23).

Hoosea 9:10 mukaisesti on viikunapuu symbolina Israelille: *„Niinkuin rypäleet erämaassa, Minä löysin Israelin; niinkuin varhaishedelmät viikunapuussa, sen alkurunsaudessa, Minä näin teidän isänne.”*

„Niin oppikaa viikunapuusta vertaus: niinpian kuin sen oksat tulevat mehukkaiksi ja lehdet puhkeavat, niin siitä te tunnistatte, että se on lähellä oven edessä” (Mt 24:32; Mk 13:28).

Tämän kehityksen Israelin kanssa me näemme täyttyvän meidän silmiemme edessä.

Balfourin kirje on mennyt sisään historiaan „Balfour-julistuksena” ja pätee Israelin valtion syntymisen perustana. Palestiinalaisten autonomiaviranomaiset ovat nyt Ramallahissa ilmoittaneet käyvänsä taisteluun Balfour-julistusta vastaan 2.:sta marraskuuta 2016 aina 100. vuosipäivään asti, joka on 2. marraskuuta 2017. He haluavat oikeudellisesti käydä tätä selvitystä vastaan ja vaativat Lontoolta taannehtivasti hyvitystä.

Me uskomme, että Jumala on tuonut kansansa takaisin Luvattuun Maahan, toteuttaakseen suunnitelmansa viimeistä aikaa varten. Siinä syytekään joltakin kansakunnalta, joka on järjestäytynyt vasta vuonna 1968 — siis 51 vuotta Balfour-julistuksen jälkeen, ei muuta yhtään mitään.

Kaikille kansakunnille, jotka nousevat Israelia vastaan, Jumala on kuuluttanut tuomion: „... *silloin Minä kokoan kaikki pakanakansat ja vien heidät alas Joosafatin laaksoon ja käyn siellä oikeutta kansani ja perintöösani, Israelin, tähden. Sil-lä ne ovat hajottaneet sen pakanakansain sekaan ja ovat jakaneet Minun maani*” (Joel 4:2).

Uusin UNESCO-päätös, joka kuvaa Temppelevuoren „palestiinalaiseksi kulttuuriperinnöksi” ja Israelin „miehitysvallaksi”, osoittaa, miten suurella sokeudella ihmiset voi olla lyöty. Temppelevuori tunnettiin Vanhassa Testamentissa ensin Moorian vuorena (1Moos 22:2), sitten jebusilaisen Ornanin puimatantereena. Daavid osti koko vuorialueen 600 kultasekelin hinnasta (1Aikak 21:25) ja toi selväksi 1 Aikak 22:1:ssä: „*Tässä olkoon Herran Jumalan temppeli ja tässä alttari Israelin polttouhria varten!*” Roomalaisten kautta tapahtuneen tuhoamiseen asti 70 j.Kr. Oli sillä paikalla toinen Jerusalemin temppeli.

Lupaus, että kolmas temppeli rakennetaan samalle perustukselle, missä ensimmäinen ja toinen olivat, on käyvä toteen, sillä Ilm 11:1:ssä uudelleen rakennettu temppeli mitataan kahden profeetan palvelustehtävän yhteydessä.

Me elämme ajanjaksossa, jolloin raamatullinen profetia täyttyy meidän silmiemme edessä, vaikkakaan maailma ei ota sitä vakavasti. Hyvä sen, joka tunnistaa ajan merkit, niin, lopunajan merkit!

Jumala on uskollinen tekemisessään

Veli Branhamin palvelustehtävä oli pelastushistoriallisesta merkityksestä Jeesuksen Kristuksen seurakuntaa varten. Hänet oli lähetetty luvattuna profeettana (Mal 4:5-6) sanoman kanssa, niinkuin meidän Herramme on sen vahvistanut Matt 17:11:ssä ja Mark 9:12:ssa: „*Hän vastasi heille: »Niin, Elia tosin tulee ensin ja tuo kaiken jälleen oikeaan tilaan.*»” Elian palvelustehtävä ei ollut teoriaa, se oli todellisuus. Hän on kutsunut Jumalan kansan Karmelin vuorelle, rakensi jälleen alasre-vityn alttarin 12 kivineen ja asetti uhrin sen päälle. Sitten hän rukoili ja Jumala vas-

tasi näkyvällä tavalla, ja Israelin lasten sydämet käännettiin jälleen Jumalan puoleen (1Kun 18:21-40).

Sen erityisen palvelustehtävän, jonka Jumala lahjoitti veli Branhamille minä olen kokenut henkilökohtaisesti mukana silminnäkijä- ja korvinkuulijatodistajana. Uskollinen Herra otti sanansaattajansa, mutta raamatullista sanomaa julistetaan yhä vielä. Se, että Herra on asettanut minut tehtävään sen kanssa, ei ollut minun ratkaisuni. Minulta ei kysytty, haluaisinko lähteä.

Täynnä kiitollisuutta saan katsoa taaksepäin siunattua vuotta Herran palveluksessa. Jumala on uskollinen. Hän on lahjoittanut armon ja voiman julistaa Hänen Sanaansa ja kantaa sitä kaikkeen maailmaan. Kyllä, Hän on vahvistanut lähettämisen, ja kaikki, jotka uskovat, iloitsevat siitä. Herrahan on edeltäsanonut, että Hän lähettäisi nälän kuulla Hänen Sanojaan (Aamos 8:11). Hän itse on sanonut minulle 19. syyskuuta 1976: „**Palvelijani, minä olen määrännyt sinut Matteus 24:45-47 mukaisesti jakamaan ruokaa.**” Tämä Kirjoitus täyttyy meidän silmiemme edessä, eikä Herran pöytä ole vielä milloinkaan ollut niin runsaasti katettu kuin meidän ajassamme.

Sanat »**Niinkuin Johannes Kastaja lähetettiin edeltämään Kristuksen ensimmäistä tulemista, niin sinut lähetetään sanoman kanssa, joka edeltää Kristuksen toista tulemista**«, jotka huudahdettiin veli Branhamille ylikuonnollisesta valopilvestä, toteutuvat. Sanoman kautta uskollinen Herra on asettanut kaiken jälleen ennalleen. 12 apostolin oppi (Apt 2:42) on uudestaan julistettu. Siten, kuin sanoma on täysin oikein asetettu paikoilleen Sanaan, antavat nyt kaikki totiset uskovat asettaa itsensä oikein paikoilleen Sanaan, kunnes kaikki Hänen seurakunnassaan on tuotu takaisin oikeaan tilaan — siihen, mikä oli alussa seurakunnassa. Pian taivaallinen Ylkä tulee noutamaan morsiamensa.

Jumalan armon kautta minä olen pysynyt uskollisena taivaalliselle kutsumukselle huolimatta ilkeistä panetteluista ja kovista koettelemuksista henkilökohtaisessa elämässäni. Vielä pätee se, mitä Herra on sanonut Jes 54:17:ssä heistä, jotka Hän on lähettänyt: „*Jokainen ase, joka valmistetaan sinun varallesi, on oleva tehoton; ja jokaisen kielen, joka nousee käymään sinun kanssasi oikeutta, sinä osoitat vääräksi. Tämä on Herran palvelijain perintöosa, tämä heidän vanhurskautensa, minulta saatu, sanoo Herra.*”

Minun ei tarvitse ottaa takaisin mitään siitä, mitä minä olen opettanut enemmässä kuin 8000 saarnassa tai mitä olen kirjoittanut kirjasissa ja kiertokirjeissä. Veljiä, jotka minun kanssani antavat eteenpäin hengellistä ruokaa, minä kiitän koko sydämestäni. Mikä etuoikeus, kokea tietoisesti mukana viimeinen ajanjakso ennen Kristuksen takaisinpaluuta! Täysi panos päivin ja öin on oleva kannattanut (Fil 2:16).

Minun rukoukseni on, että ei kukaan anna tämän kallisarvoisen ajan mennä ohitse, ilman että on kokenut sovituksen Jumalan ja toinen toisensa kanssa. Vielä on armonaika, vielä voivat kaikki tulla Jumalan luo ja vihkiä elämänsä Lunastajalle.

Vielä julistetaan syntien anteeksisaamista lähtyskäskyn mukaisesti. Vielä ihmiset tulevat uskoviksi ja antavat kastaa itsensä raamatullisesti

Tulkoon viimeinen ajanjakso riemuvuodeksi, riemujuhlavuodeksi kaikkien toisesti uskovien keskuudessa (3 Moos 25:8-13).

Valokuva otettiin maanantaina 15. elokuuta 2016. Taustalla maailmankartta merkkeineen monista maista, joissa minä olen saarnannut. Oli tasan 61 vuotta sitten, nimittäin maanantaina, 15 elokuuta 1955, että minä olen saanut kahden ensimmäisen kokouksen jälkeen ensimmäisen kerran pudistaa veli Branhamin kättä.

Hänen kotiinmenostaan on nyt kulunut 51 vuotta. Tänä aikana minä olen kantaanut viimeistä sanomaa henkilökohtaisten matkojen kautta 160 maahan. Lukuisien TV-ohjelmien ja meidän kokoustemme Missions-Zentrumissa Krefeldissä jokaisen kuukauden ensimmäisenä viikonloppuna lähettämisen internetin kautta me saavutamme tuhansia uskovaisia kaikilla mantereilla. Siihen lisäksi tulevat enemmän kuin 8200 DVD:tä ja 1150 CD:tä, jotka lähetetään joka kuukausi. Painetut kirjaset, kiertokirjeet ja saarnat, jotka vuoden kuluessa lähetetään, nousevat satoihintuhansiin.

Täysi evankeliumi on saarnattu kaikille kansoille todistukseksi; sen myötä Matt 24:14 on toteutettu. Nyt voi loppu tulla ja on tuleva, kuitenkin ei päivää eikä hetkeä tiedä kukaan. Minä voin suurella kiittollisuudella sanoa: „Uskollinen Herra, 14

anna Sinä nyt palvelijasi käydä rauhaan, sillä minun silmäni ovat nähneet tälle ajalle annetun lupauksen täyttymisen.” Herra itse on vievä työnsä päätökseen morsiusseurakuntansa kanssa, Ylkänä noutaen sen kotiin ja asettaen kasvojensa eteen ilman tahraa ja rypynyä (Ef 5:27).

Vain täydellinen rakkaus, yhteenliitettynä totiseen, elävään uskoon jokaista Jumalan Sanaa kohtaan, on käyvä sisään kirkkauteen. Jokainen Jumalan lupaus on Kyllä ja Aamen ja päättyy kaikkien valittujen kohdalla, jotka uskovat, täyttymykseen. (2Kor 1:18:22).

„Mutta kiitos olkoon Jumalan, joka aina kuljettaa meitä voittosaatossa Kristuksessa ja meidä kauttamme joka paikassa tuo ilmi hänen tuntemisensa tuoksun! (2Kor 2:14).

Kaikkivaltiaan Jumalan siunaus tulkoon kaikkien ylle, jotka uskovat Jumalan Sanan.

Kaikille, jotka muistavat minua ja tätä maailmanlaajuista lähetystyötä rukouksissa, minä sanon sydämellisen kiitoksen. Kaikille, jotka lahjoitustensa kautta tukevat, heille uskollinen Jumala palkitkoon sen. Kaikkia, jotka toimivat täällä Missions-Zentrumissa, minä samoin kiitän. Myös kaikkia, jotka kantavat eteenpäin monissa maissa tätä kallisarvoista Sanaa, Jumala siunatkoon. Eikä viimeiseksi, minä sanon myös parhaimmat kiitokset kaikille meidän veljillemme, jotka palvelevat seurakuntaa Krefeldissä. Jumala siunatkoon kaikkia, jotka rakastavat Hänen ilmestymistään Aamen.

Vuodelle 2017 me toivotamme teille, aivan sama, missä kaupungissa tai missä maassa te asutte, koko sydämestämme Jumalan näkyvää siunausta. Yhdessä me katsomme ylöspäin, sillä me tiedämme, että meidän ruumiimme lunastus lähestyy. Maranatha.

Jumalan tehtävässä toimien

Bro. Frank

Silmäys taaksepäin vuoteen 2016

Myös tänä vuonna voitiin Jumalan armon kautta jatkaa lähetysmatkoja. Ne menivät kaikkiin ilmansuuntiin: Azoreille, Filippiineille, Etiopiaan, Mosambikiin, Etelä-Afrikkaan, Zimbabween, Burkino Fasoon ja Nigeriaan, Pakistaniin ja Guadeloupeen; mutta myös Romaniaan, Ranskaan, Belgiaan ja Englantiin ja jokaisena viimeisenä sunnuntaina Zürichiin.

Kutsu kokouksiin Pakistanissa tapahtui tiedonannon kautta kansallisessa televisiossa.

Lahoren stadionilla kokoontui 3000 uskovaista, kuullakseen Jumalan Sanaa saksalaisen saarnaajan suusta.

Veli Kamran Michael, ihmisoikeusministeri pakistanilaisessa hallituksessa tervehti läsnäolijoita.

Veli Ifran Michael oli tulkki.

Valokuva toisesta kokouksesta eräässä kirkossa Lahoressa, Pakistanissa.

Kokoustiedoksiannot

Kokoukset jokaisena kuukauden viimeisenä viikonloppuna pysyvät ennallaan Zürichissä.

Krefeldissä meillä on, jos Jumala lahjoittaa niin armon, edelleen kokoukset kuukauden jokaisena ensimmäisenä viikonloppuna.

Me pyydämme kaikki, jotka tarvitsevat majoitusta, kyllin aikaista ilmoitusta.

***Rakas HERRA JEESUS,
muista liittoasi, jonka Sinä olet tehnyt meidän kanssamme,
vertasi, jonka Sinä olet vuodattanut meidän puolestamme,
lupauksia, jotka Sinä olet antanut meille,
ja lahjoita meille iankaikkinen elämä***

Kokous 4. joulukuuta Missionszentrumissa Krefeldissä

Näin me olemme tavoitettavissa:

Missions-Zentrum

Postfach 100707

D-47707 Krefeld

Puhelin: 02151/545151

Fax: 02151/951293

Sähköposti:

volksmission@gmx.de

Kotisivu:<http://www.freie-volksmission.de>

Monistaminen ja kopiointi on sallittua vain luvalla

Julkaisija: Ewald Frank, lähetyssaarnaaja, Postfach 100707, 47707 Krefeld, Deutschland.
Kaikki postitus tapahtuu vapaaehtoisten lahjoitusten perustuksella. Kaikki maksamiset lähetystyölle Saksaan: Freie Volksmission Krefeld, Postbank Essen, Nr. 1 676 06 439, BLZ 360 100 43, IBAN DE16 3601 0043 0167 6064 39, BIC PBNKDEFF tai Freie Volksmission Krefeld, Sparkasse Krefeld, Nr. 1 209386, BLZ 320 500 00, IBAN DE14 3205 0000 0001 2093 86, BIC: SPKRDE33